

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 у 68/2023
05.06.2023. године
Београд

Врховни суд, судија Јелена Ивановић, у предмету предлагача АА из ..., коју заступа пуномоћник Небојша Шеперац, адвокат из ..., улица ... број .., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 100/23 од 04.05.2023. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 05.06.2023. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 100/23 од 04.05.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је дана 12.05.2023. године поднела Врховном суду, преко Управног суда жалбу (примљену у Врховном суду 16.05.2023. године), против решења Управног суда Р4 у 100/23 од 04.05.2023. године, којим је одбијен њен приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 13960/21 и одбијен њен захтев за накнаду трошкова поступка.

У жалби је предлагач навела да је приликом доношења решења Управног суда Р4 у 100/23 од 04.05.2023. године учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12) Закона о парничном поступку јер је погрешно утврђено чињенично стање. Нејасни су разлози због којих Управни суд сматра да није протекао непримерено дуг временски период који би довео до повреде права на суђење у разумном року ако је од подношења тужбе до подношења приговора прошло више од две године и девет месеци, противречна је тврдња суда да тај период није пратила неактивност суда, јер у том периоду Управни суд није предузео било коју процесно правну радњу. Не могу се прихватити разлози Управног суда о томе да је повећање обима посла оправдање за неактивност суда. Предложила је да се жалба усвоји, укине ожалбено решење Управног суда и предмет врати Управном суду ради отклањања битних повреда одредаба Закона о парничном поступку, да се приговор усвоји и утврди да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету У 13960/21. Тражила је трошкове жалбеног поступка.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и

члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Предлагач је поднела тужбу ради оцене законитости решења Министарства омладине и спорта број 670-00-2147/3/21-03/4 од 31.03.2020. године којим је одлучено да предлагачу, иначе врхунском спортисти – националног ранга, престаје право на стипендију за спортско усавршавање додељено решењем од 01. марта 2021. године и да јој се обуставља исплата стипендије за спортско усавршавање почев од 31. марта 2021. године. Тужба је поднета 28.06.2021. године. Поступајући по захтеву суда од 30.09.2021. године тужени је 25.10.2021. године доставио суду одговор на тужбу и списе управне ствари.

Ожалбеним решењем одбијен је приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету У 13960/21 са образложењем да период од подношења тужбе 28.06.2021. године до подношења приговора 06.03.2023. године није пратила неактивност суда, да предмет по својој природи није хитан, да се не ради о предмету који би захтевао прекоредно одлучивање као и да су постојале објективне околности због којих суд у одређеним периодима није могао да поступа у наведеном предмету у току 2022. године.

Полазећи од чињеница и околности од значаја за доношење одлуке и специфичности чињеничних и правних питања у овој правној ствари, Врховни суд налази да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету У 13960/21 као и то да су наводи жалбе предлагача неосновани. Врховни суд налази да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року морају бити уважене све околности предметног случаја, а кључни значај има дужина трајања поступка. Предлагач своје становиште о повреди права на суђење у разумном року заснива на дугом трајању

управног спора који у тренутку подношења приговора наводно траје две године и девет месеци, као и на чињеници да Управни суд није био довољно активан у поступању. Међутим, Врховни суд налази да дужина трајања поступка од подношења тужбе 28.06.2021. године до подношења приговора 06.03.2023. године (око годину и по дана) није таква да би као последицу имала повреду права на суђење у разумном року, нити је овај период пратила неактивност суда имајући у виду да је суд по пријему тужбе без одлагања доставио тужбу на одговор туженом и прибавио списе управног поступка, да предмет у конкретном случају није хитне природе, а да изграђени стандарди Европског суда за људска права налажу да се у суду који је преоптерећен нерешеним предметима (као што је Управни суд) од решавања предмета према редоследу пријема у суд одступи само када су у питању предмети који се морају приоритетно решавати при чему предмет предлагача не спада у ову групу. Такође рад суда је био веома отежан и редукован у току 2022. године због пружања заштите изборног права поводом одржаног референдума ради измене акта о промени Устава Републике Србије као и у поступцима заштите изборног права поводом председничких, парламентарних и локалних избора одржаних у току 2022. године у којима су рокови за поступање суда одређени у сатима.

Имајући све напред наведено у виду, Врховни суд је на основу одредбе члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року у ставу првом диспозитива одбио жалбу предлагача.

Врховни суд је у ставу другом изреке одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, јер предлагач није успела у поступку заштите права на суђење у разумном року.

Судија
Јелена Ивановић,с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић